

“Tant de bo l’equip i l’afició ens ho passem d’allò més bé”

esports

El recent fitxatge del Fraikin BM. Granollers, Matías Schulz, arriba amb moltes ganes de triomfar al club i amb el desig que les coses surtin el millor possible. Tot i els seus 31 anys, no ha perdut les ganes d’aprendre i d’ajudar als companys. Schulz és natiu de Buenos Aires i és el porter de la selecció argentina d’handbol. Arriba procedent de l’Anaitasuna navarrès, on ha passat les darreres dues temporades i ha signat fins el juny de 2015. El fins ara entrenador seu a Navarra, Aitor Etxaburu, el defineix com... Això és el que ens explica en l’entrevista que hem pogut tenir amb ell.

Què n’esperes del teu fitxatge pel BM. Granollers?

M’ho prenc com un nou lloc al qual vaig en la meua carrera esportiva, i amb tota l’ambició per fer les coses el millor possible.

És el teu gran salt qualitatiu a nivell de club?

Probablement sí, per club i per història és el club més important que he jugat.

Et va costar decidir-te per venir a Granollers?

Jo tenia possibilitats de continuar a Anaitasuna, hem estat negociant durant un temps, però no vam arribar a un acord, i amb el Granollers portàvem temps amb converses i em va semblar una proposta interessant, i al final hem arribat a un acord.

Què t’ha fet fitxar pel Granollers?

És un equip amb molta història, molta tradició d’handbol. Pel que tinc entès és un club amb molts valors de planter i formació, i són els aspectes que em motiven per anar a Granollers.

Compartiràs porteria amb el jugador del planter, Pol Sastre. Com creus que serà la compenetració entre un porter veterà i un de jove?

Difícil no serà, en tots els clubs on he estat sempre he tingut una molt bona relació amb els meus companys a la porteria, perquè aquest lloc a l’equip és molt especial. És com un equip dins d’un equip i és necessari que els porters es portin bé i que s’entenguin mútuament. No tindrè cap problema per l’edat.

Arribes per substituir a Gonzalo Pérez de Vargas. Això et suposa una pressió extra per fer les coses bé?

No li diria pressió, seria més un repte, un repte molt bonic. Ell ha fet una grandíssima temporada aquest any, té molt futur. Ve progressant a passes agegantades, i aquest any s’ha sortit.

Un porter és molt difícil de descriure, però com tu et defineixes?

A mi em descriuen com un porter sobri, bastant analista dels rivals, i bastant autocrític.

Matías Schulz.

Què coneixes de la ciutat de Granollers?

És una ciutat maca i petita, sobretot

si la comparo amb Buenos Aires, que és la meua ciutat, i que és molt i molt gran. Està molt ben localitzada, a prop de Barcelona i de la platja. No conec les platges però m’han dit que són molt maques.

Amb Argentina teniu uns panamericans l’any vinent i el Mundial de 2015. Què n’esperes?

D’aquest passat Mundial esperàvem passar de ronda, però tot i que vam començar bé, vam perdre amb Brasil i Tunísia. La propera competició són els Panamericans, però ja estem preparant la classificació olímpica. El Mundial de Qatar de 2015 ens servirà per preparar aquests partits de classificació per les Olimpíades.

El teu lloc a la selecció està assegurat?

Intocable no sóc, perquè sempre t’has de guanyar el dret d’estar allà. Tota la planificació de la nostra selecció va en funció del cicle olímpic, perquè per l’handbol argentí és molt important estar als Jocs Olímpic, perquè és un esport que a l’Argentina té molt poc recolzament, i el fet d’estar en unes Olimpíades genera patrocinadors i ajudes per part de l’Estat. Si volem créixer a mitjà termini hem de ser olímpics.

Què significa per tu poder viure de l’handbol?

És molt maco poder viure de l’esport que a tu t’agrada i que sempre haves somiat triomfar. És una decisió molt important perquè has de deixar de banda moltes coses per ser professional, sobretot quan has de marxar del teu país, perquè a l’Argentina és un esport amateur. La qualitat de vida és molt bona, sobretot ho noto ara que he tingut un nen, és un plaer poder passar molt temps amb ell.

Té sentit jugar en una lliga on hi ha una diferència tan abismal entre el Barça i la resta?

Avui en dia, el Barça està per sobre de la resta i són els que menys han notat la crisi econòmica. Però cadascú ha de fer el millor que pot en el lloc que li pertoca. Granollers té moltes coses de les quals ha d’estar orgullós, com el planter i l’afició. Jo he vist més públic a Granollers que no a Barcelona, no sé si li agradarà a Karabatic jugar amb tan poca gent...

Com marxés d’Anaitasuna?

He passat dos anys molt macos ara, i me’n vaig de la millor manera, amb moltes amistats entre jugadors, tècnics i fins i tot directius. Sempre fa pena quan tanques un cicle, però també tens il·lusió de començar-ne un de nou.

Quin missatge donaries a l’afició de Granollers?

Aniré amb molta il·lusió, i espero que la temporada vinent ens vagi com aquesta última o millor. El que puc dir és que ho donaré tot per fer les coses de la millor manera, i tant de bo l’equip i l’afició ens ho passem d’allò més bé i que tinguem un molt bon any.

[XAVIER SOLANAS

Els campions.

L’infantil del BM. Granollers, campió d’Espanya

Els nois de Ricard Parera i Javi López es van proclamar campions estatals, el passat cap de setmana a la població andalusa de Dos Hermanas. Els granollerins van derrotar al Barça per 34 a 33 a la pròrroga, en una final d’infart, en què el jugador granollerí **Ian Tarrafeta** va ser designat com a millor jugador de la fase final. El conjunt vallesà va realitzar una fase final per emmarcar, i només va cedir dos empats. En la primera fase del torneig, els de Granollers van aconseguir classificar-se gràcies a la diferència de gols, que era més àmplia que els segons, el San Agustín, ja que tots dos equips van acabar empatats a punts, i amb el seu duel particular empatat a 29 gols. El mateix passaria en segona ronda, que el Granollers es va classificar per les semifinals com a primer de grup també per la diferència de gols respecte el Cajasur

Còrdoba, tots dos amb 5 punts. A les semifinals, els vallesans van derrotar amb contundència (32-26) al BM. Montequinto, mentre que el derbi català va tenir lloc a la final.

Qui també va oferir molt bona imatge, però no va tenir tanta sort, va ser el BM. La Roca, que no va aconseguir l’accés a les semifinals pel gol average amb el segon classificat, el BM. Montequinto, que els va derrotar per 26 a 25 en l’enfrontament directe. Els roquerols van disputar partits molt emocionants en aquesta segona fase, ja que tots els partits van acabar només amb 1 gol de diferència entre ambdós conjunts. A la primera fase del torneig, els blanc-i-negres van ser primers de grups després d’aconseguir 3 victòries en els 3 partits que van disputar.